

Smutný príbeh bieloruského veľvyslanca na Slovensku: ministri zahraničia SR Korčokovi nevyšiel pokus urobiť z Leščeňu politického azylanta a pravdepodobne mu zničil kariéru aj život

- CZ24 News | 27. srpna 2020

SLOVENSKO: Bývalý bieloruský veľvyslanec na Slovensku Igor Leščeňa podľa všetkého už pred prezidentskými voľbami vedel, že v Minsku už je pripravený návrh na jeho odvolanie. Je obvyklou praxou a elementárnou slušnosťou, že veľvyslancom z ich ústredia vopred avizujú chystanú zmenu ich pôsobenia, aby sa mohli pripraviť na odovzdanie svojho úradu. Jeho povolebné precitnutie z toho, že bol až doteraz štedro plateným činovníkom nedemokratického režimu, vyznelo veľmi lacno a nedôveryhodne. Ak by svojho prezidenta kritizoval predtým, než sa dozvedel o svojom odvolaní, možno by sa dalo uveriť jeho tvrdeniu o nezištných sympatiách k protivládny demonštrantom

Nadšenie fanúšikov farebných revolúcií z toho, že Leščeňa je prvým vysokopostaveným predstaviteľom režimu, ktorý sa nebál postaviť na stranu demonštrantov a európskych hodnôt, však netrvalo dlho. Vyzerá to totiž tak, že Leščeňa je nielen prvým, ale aj posledným vysokopostaveným predstaviteľom režimu, ktorý si takouto lacnou reklamou chcel predĺžiť kariéru v naivnej predstave, že Západ dotiahne farebnú revolúciu v jeho domovine do víťazného konca a jemu sa tak ujde lukratívne miesto budúceho ministra zahraničných vecí prozápadného Bieloruska.

Leščeňa však zjavne precenil geopolitické možnosti Západu a po troch minútach slávy, ktorú si užil v dojemných prejavoch vzájomných sympatií s Korčokom a Matovičom, nasledovalo trpké sklamanie. Z hviezdnej kariéry nádejného prominentného protagonistu budúceho „demokratického“ režimu v Bielorusku nakoniec asi nebude nič. Leščeňovi zostali na výber v horšom prípade kariéra „drogového dílera“, ktorého vraj z neho urobí Lukašenko, alebo v lepšom prípade perspektíva politického azylanta na Slovensku.

Je naozaj nevkusné a maximálne sebecké, ako sa premiér Matovič a minister Korčok prostredníctvom svojho hovorca Tomagu vnucovali Leščeňovi s ponukou politického azylu, ktorý by Leščeňovi nijak nepomohol, ale by iba poslúžil samochvále Korčoka a Matoviča pred americkou ambasádou. Udelenie politického azylu Leščeňovi by bolo pokračovaním trápnej frašky s vypovedaním ruských diplomatov, ktorú však Mike Pompeo neráčil honorovať návštevou Bratislavy, čo bol zrejme signál, že Korčok sa vo svojej rusofóbnej kampani musí viac snažiť.

Najsmutnejšie na celom príbehu je, že Igor Leščeňa si príliš neskoro uvedomil, akú špinavú hru s ním niekto hrá. Nemožno sa mu preto čudovať, keď dal Korčokovi nepriamo najavo, že napriek ponukám z najvyšších kruhov netúži byť prvým zahraničným diplomatom, ktorému SR udelí politický azyl. To, že na spoločnú tlačovku s Korčokom bol ochotný predstúpiť iba pod podmienkou, že mu novinári nebudú klásť žiadne otázky, svedčí o tom, že Leščeňa už v tejto špinavej hre nechce viac účinkovať.